

Respect pentru oameni și cărți

Corina Ozon

**Până când mă voi vindeca
de tine**

Ediția a 2-a
— revăzută și adăugită —

BLOG 'N' ROLL

EDITURA
HERG BENET

2019

CUPRINS

Renunțarea	5
Lecția de tango	16
Soțul Verei	31
După ploi	51
Floare cu rouă	85
Capcana pentru vrăbii	114
Trei	136
Fotografia	141
Când dragostea devine o poezie	168
Până când mă voi vindeca de tine	190
Dresaj de fluturi	200

RENUNȚAREA

Soarele era în asfințit, împrăștia culori irizante peste oamenii veniți la terasă pentru a se bucura de ultimele zile ale verii. Mihai stătea cu o bere în față și, din când în când, schița pe o foaie de hârtie chipuri sau scene pe care le vedea ca pe niște instantanee de film. Vedea viața ca pe o peliculă de cinema, în care contau doar anumite fotograme. Avea întâlnire cu cineva care dorea o grafică pentru coperta unui album, dar el venea mai devreme, ca să savureze băutura liniștit. Când a ridicat privirea de pe coala de hârtie pe care desenase profilul a două femei din fața lui, a văzut-o cum vine și se aşază zâmbind alături de ele. Asta chiar era o ironie! Dintre atâtea terase și atâtea mese, exact acolo s-a găsit să ajungă! Tot pe o terasă s-au cunoscut, anul trecut, la începutul verii.

Respect pentru cărți și oameni

El era atunci cu un grup de prieteni la o aniversare, scenografi, regizori, actori, a venit și ea, studentă la Actorie. A făcut cunoștință cu toată lumea de la masă și, când a ajuns în dreptul lui, i-a întins mâna caldă și catifelată. „*Adina*“, i-a spus ea. Dar el deja știa cum o cheamă. Era impresionat de frumusețea ei naturală și proaspătă, de silueta de balerină, de părul lung și negru și de sânii care tresăltau sub tricou. Avea un aer de adolescentă și râdea des. Cât a stat acolo, ea nu i-a acordat o atenție specială, părea nici să nu-l vadă, însă el o privea fără jenă. După un timp, când soția lui i-a dat un sms pe telefon, a spus că se retrage. Abia atunci ea s-a uitat la el cu atenție, iar Mihai i-a remarcat gura cu buze cărnoase și ochii mari, albaștri. Toată ființa ei se cerea luată în brațe și frământată. Mihai aproape că a avut o erecție când a plecat de acolo.

Căsnicia îi era de câțiva ani un simplu parteneriat. Nu mai avea relații intime cu soția lui de ani buni, dar au rămas împreună, ca doi camarazi. El a avut mai multe legături de-a lungul timpului, iar ea nu a dat niciodată de înțeles că ar ști ceva sau că ar fi deranjată. Îi controla cumva viața, într-un mod tăcut și sigur, iar el nu se împotrivea. De pildă, el pleca des în delegații, la diverse întâlniri pe teme digitale. Ea îi făcea bagajul

Respect pentru oameni și căți

ca unui puști care se ducea în excursie, el o suna când ajungea la destinație sau când îl durea ceva. Avea femei cam peste tot unde se ducea. Era un bărbat frumos și afișa un aer misterios și trist, lucru care le atrăgea pe femei ca „*musca de banda cu clei*”, cum spunea un amic de-al lui, cumva mirat și amuzat de succesul pe care Mihai îl avea în rândul sexului frumos, iar asta fără să facă mari eforturi. Cândva, și-a iubit soția, și ea pe el, cel puțin asta știa, dar ceva s-a rupt între ei când Mihai a avut un accident, iar ea a trebuit să aibă grijă singură de casă și de el. După însănătoșirea lui, vorbeau tot mai rar și strictul necesar. Ca și cum ea și-a consumat întreaga energie pe perioada bolii lui, iar acum nu mai avea ce să ofere. Niciunul nu a pronunțat cuvântul „despărțire”, își vedea în continuare de viețile lor, separat. El nu-și putea da seama dacă ea avea pe cineva și nici nu-l frământa gândul acesta. Cumva ar fi vrut să fie aşa, ca să aibă motiv să plece. Dar ceva încă îl ținea legat de casa pe care au ridicat-o împreună, era acolo o căldură la care el revenea după fiecare călătorie presărată cu aventură. Și de unde nu avea de gând să plece curând.

Îi rămăsese în minte studenta de la Actorie, mlădiașă ca o trestie, și s-a interesat la un amic scenograf

— E o fată deșteaptă, cam pipiță, aşa, dar e bună-ciune, i-a făcut acesta un rezumat scurt.

I-a dat și numărul ei de telefon, fără să-l întrebe la ce îi trebuie. Bărbații nu-și pun multe întrebări în astfel de cazuri.

— Am un proiect de nuduri și vreau să o cooptez, i-a spus Mihai neîntrebat.

Amicul a ridicat din umeri nepăsător.

Mihai a început să meargă la terasa la care a cunoscut-o pe Adina; acolo veneau studenții în pauza de masă sau seara, după spectacole. A treia oară, când el stătea așezat cu berea în față, a venit și ea cu un grup gălăgios, sigur colegi. El a stat și a privit-o cum vorbește și gesticulează și cum, din când în când, butona cu nasul în telefon, probabil pe internet. I-a dat un sms: „*Privește cerul, apoi privește în față!*“. Un clișeu care se putea întâlni atunci scris pe toate zidurile. A văzut-o cum și-a ridicat ochii și s-a uitat la el mirată. Mihai i-a zâmbit, iar Adina a zâmbit și ea și a venit la masa lui. El s-a ridicat în picioare, iar ea l-a salutat veselă.

— Nu voi am să te deranjez, ci doar să te salut, i-a spus el.

Respect pentru oameni și cărti

— Ah, nu e deranj, cu ei mă văd zilnic. Ești singur? a întrebat ea.

— Da.

Adina s-a dus la grupul de colegi, le-a spus ceva, și-a luat haina și poșeta și s-a așezat în fața lui Mihai. A comandat un cappuccino, iar ea i-a povestit despre cât de mult îi place la facultate și că visează să joace în sitcomuri. Mihai vorbea puțin, se mira cât de vie e și cât de frumoasă, și în el s-a aprins iar dorința de a o lăua în brațe. Afără s-a întunecat, dar ei nu se mai dădeau duși. Adina i s-a așezat în poală, iar el era deja super excitat de corpul și de mirosul ei. Părul ei îi acoperea ochii, iar el și-a lăsat capul pe spatele ei, ca într-o visăre. Ea se lăsa cu toată greutatea pe el și se întindea ca o pisică. Îi simțiuse încordarea și se juca. Voia să-l facă să o dorească, deși nu mai era nevoie.

— Adina, sunt topit tot, i-a spus el la ureche.

Ea a râs, s-a ridicat în picioare și l-a luat de mâna. Mihai s-a ridicat amețit, au oprit un taxi și au ajuns în fața unei clădiri, în care funcționa un cămin studențesc. Au intrat într-o scară, unde plutea un amestec de mirosuri de mâncare în lumina unui bec chior. Adina l-a tras pe Mihai după ea, de mâna, și au urcat scările până la etajul doi. Abia au avut timp să închidă ușa și nici

n-au mai aprins lumina, se sărutau înfometăți. Mihai era îngrozitor de excitat, iar ea a terminat la unison cu el, într-un tipăt de satisfacție. Apoi au continuat să se sărute, iar Mihai s-a dus la baie, să se spele. Nu îl deranja nici robinetul stricat, nici țeava ruginită, din care curgea un firicel de apă călăie. În schimb, erau să-punuri franțuzești, șampoane de firmă și geluri intime. Fetele se respectau. În timp ce-și trăgea blugii, a simțit telefonul vibrând în buzunar. Sigur era un mesaj de la nevastă-sa. Pentru prima oară, nu s-a grăbit să-l citească, a luat în brațe trupul gol al Adinei și s-au sărutat cu pasiune. Acasă i-a spus soției că a avut de lucru la un proiect, iar ea nu a comentat nimic.

Se vedea zilnic cu Adina și avea să constate că e la fel de plin de dorință de fiecare dată. Intra în ea nerăbdător, iar ea i se dăruia cu frenzie. Era chimie între ei, unda aceea lipicioasă și invizibilă, asemenea rotițelor care făceau să se miște banda de casetofon vechi, și aveau aceleași gusturi și la mâncare, film și lectură. Mihai a început să lipsească de acasă câte trei zile, ceea ce nu se mai întâmplase. În afară de delegații, obișnuia să doarmă mereu în patul conjugal, lângă soție. Acum părea în transă, pur și simplu nu-i mai păsa să ajungă seara acasă. Își suna soția și o anunța plat că nu

Respect pentru oameni și cărți vine în noaptea aceea. Fără niciun tremur în glas, fără remușcări. Timp de trei luni a trăit aşa, împărțit între cele două lumi. La intervale de zile, venea acasă, ca să-și schimbe hainele, mâncă ceva și pleca iar la Adina. Respira Adina, fuma Adina, trăia Adina. Ieșea la terase, unde stătea până târziu, după care mergeau în camera ei din cămin, unde se iubeau zgomotos și lacom. În timpul zilei, ea mergea la cursuri sau la teatru, el se ocupa să găsească clienți, pentru că se răiseră comenzile. De câteva ori a însotit-o la spectacole și a făcut câteva crochiuri foarte reușite. Voia să deschidă o expoziție pe care să i-o dedice ei. A desenat-o și pe ea, în diverse ipostaze: dormind, privind pe geam, gânditoare. Una era preferata amândurora: cea în care stătea goală, în sezut, într-un fotoliu, cu o privire candidă.

— Cea mai frumoasă, a zis el.

— Da, a răspuns ea.

Se iubeau prin toți porii și era evident că nu puteau sta mult timp despărțiti. Adina i-a propus să se mute la ea, știa că e însurat, știa și povestea căsniciei lor și i se părea ceva firesc să locuiască împreună. Îi plăcea să-l înnebunească și îi punea la răbdare dorința. De exemplu, când se aflau într-un restaurant, ea i-a spus că își va da jos chiloții acolo, dacă i-o cere el.

Respect pentru români și cărti
— Dă-i jos! i-a poruncit el.

Iar ea s-a unduit de câteva ori în scaun, el îi simțea jocul picioarelor pe sub masă, și s-a pomenit cu ceva în poală. Cu vârful pantofului, ea i-a aruncat chiloții, iar el s-a grăbit să-i bage în buzunar. Era fascinat de jocul ei provocator și a sărutat-o puternic, în timp ce-i băga mâna pe sub rochie. I-a întrerupt chelnerul, care a venit să ia comanda.

Adina îl hrănea cu adrenalina de care avea nevoie, dar după două luni a încetinit ritmul vizitelor. Se simțea stors și cu mintea în ceață. Când s-a dus acasă, ca să-și ia hainele, a adormit neîntors 12 ore. Soția lui l-a învelit și a tras storurile, iar când s-a trezit îl aştepta cu masa pusă.

N-au vorbit nimic, dar lui îi făcea bine liniștea aceea. Deși soția se învârtea pe lângă el în bucătărie, nu-l deranja din gânduri. O privea cum făcea mai multe lucruri deodată, vorbea la telefon, mesteca în cafea și cu un sold a împins un sertar din care luase o linguriță. Pe lângă toate acestea, era atentă să-i dea șervețel și îl suportă acolo. Da, îl suportă aşa cum era. De fapt, nu acesta era cuvântul, îl accepta aşa cum era el. Nu știa dacă asta era o iubire transformată în ceva mai profund, dar îl făcea să se simtă vinovat. Nu pentru că s-a

Respect pentru oameni și cărti

culcat cu altă femeie, ci pentru că a făcut-o fără să o menajeze pe ea. Pur și simplu a sfidat-o, iar el nu și-a dat seama cât rău provocase și cât de mult se lupta soția lui să mențină echilibrul. Atunci, în timp ce o privea și se gândeau la asta, a luat decizia să termine relația cu Adina. Știa că nu va pleca de acasă și că nu va mai avea putere să facă alt drum.

Nu i-a mai răspuns Adinei la mesaje și nici la telefoane, deși îl suna de zeci de ori pe zi. Știa că nu va înțelege, apoi îl va înjura, dar simțea că modul acesta laș era calea cea mai confortabilă pentru a pune capăt. O vreme a evitat locurile unde mersese cu ea, prietenii comuni, ieșirile în grup. Fugea de Adina și i se făcea tot mai tare dor de ea. Slăbise mult și nu-și mai răsese barba de săptămâni, intrase într-un fel de sevraj și abia se mișca. Într-o noapte, când și-a amintit de Adina, a început să plângă. Stătea cu fața în sus și lacrimile îi curgeau spre tâmpale. Simțea în suflet o sfâșiere durerioasă. Făcea efort să o scoată pe Adina de acolo și, odată cu ea, toate momentele frumoase pe care i le-a dăruit, aşa cum doar ea știa să o facă, sinceră, veselă și iubitoare. Abia acum a realizat că renunțarea la ea nu era o treabă simplă, aşa cum a simțit atunci, la masă, când a luat decizia de a nu o mai vedea. Credea că va

Respect pentru oameni și cărți

fi suficient să nu se mai gândească la ea. Efectul acum îl resimțea, crud, nemilos. Și-a tras nasul și a simțit pe ochi mâna soției lui, care-i ștergea lacrimile fără să-i spună nimic. Soția lui avea un talent imens de a ști să tacă. Transforma tăcerile în adevărate capodopere nescrise, dar atât de pline de sensuri.

După un timp, s-a gândit să o sune totuși pe Adina. Nu știa nici el din ce motiv, dar cu gândul acesta se trezise în acea zi. Ea încetase să mai sune după ce, timp de o lună, l-a căutat de nenumărate ori pe zi. Acum i-a auzit vocea când a răspuns imediat, plină de speranță și așteptări, dar el nu a avut curaj să spună ceva. După ce ea a repetat de câteva ori „*Alo!*”, „*Te rog să vorbești!*”, a început să plângă. Mihai stătea și asculta plânsul ei și a închis telefonul pe acest fond sonor, care-l tulbura.

Relația cu soția lui nu s-a îmbunătățit prin acest episod din viața lui, dar comunicau mai lejer. El știa acum că nu o iubește și că nici ea nu îl iubea. Era doar orgoliul și dorința de a-l controla, de a-l ști dependent de ea. Ea câștiga mai mult decât el, dar lui nu i-a păsat niciodată de asta.

Iar acum, în acel asfințit de sfârșit de vară, când rănilor s-au cicatrizat, sau cel puțin aşa se autosugestiona, o revedea la acea terasă, la fel de mlădioasă, dar mai